

SPEKTAKLIO SCENARIJUS DZŪKŲ TARME, PAGAL PASAKĄ „MUŠTAS NEMUŠTŲ NEŠA“

Scenarijų parengė pradinių klasių vyr. mokytoja Diana Juškaitienė,

Lazdijų r. Veisiejų Sigito Gedos gimnazija

PASAKOTOJA(S)

- ANŲ ROŽŲ GYVENO DZIEDUKAS IR BOBUKĖ. TUS DZIEDUKAS LABAI MYLĖJ ŽUVAUC. IR TIAP VIENŲ ROŽ IŠVAŽAU, OT GERAI GAUDĖS, KAD PILNŲ VEŽIMUKŲ ŽUVIES PRIGAUDĖ. LAKIA NAMO VESIALAS IR DAINUOJA.

(Toli salėje girdisi dzieduko daina.)

- O VAS KAS BUVO TOLIAU.
- NOGI RAGI – LAPĖ GULI ANT KELIO, ATRODO KAP NEGYVA. PAMISLINO SAU DZIEDUKAS, KAD BOBUKEI IŠAITŲ KALNIERUS KAILINIAM, INSIMETĖ VEŽIMUKAN IR LAKIA PATENKYTAS NAMO.
- DZIE, O LAPĖS KYTROS BŪTA, JĮ CIK APSIMETĖ, KAD NEGYVA, BA LABAI NORĖJ ŽUVIES. GRAIT PASKĖLĖ IR PRADĖJ MĖCYC ŽUVIS IŠ VEŽIMUKO, PASKUI IR PACI IŠŠOKO, BA DZIEDUKO BŪTA NE CIK SANO, BET IR KURCO.
- PAŽŪRĖKIT KAP TĮ TOLIAU BUVO...

(Bobukė šluoja prie namo, grįžta dziedukas su vežimuku)

DZIEDUKAS

- BOBU, ATEIK PAMAČYSI, PARVEŽAU PYLNŲ VEŽIMŲ ŽUVIES, IR TAU DAR KALNIERŲ KAILINIAM.

BOBUKĖ *(pažiūri, kad vežimukas tuščias)*

- AIK, TU SANI, TU, PUSDURNI, TU, SVIETO MELAGI, AR TAU NE SARMATA. KUR TAVO ŽUVĖS, KUR KALNIERUS? KIBA GALVŲ PERSIŠALDEI? *(užsimoja su šluotu)*

DZIEDUKAS *(susiėmęs už galvos)*

- NERĖK, BOBU, IR TIAP AN DŪŠOS NEGERAI, APMOVĖ MANI TOJ SNAPĖ.

(aimanuoja)

- OJOJ, KIEK ŽUVIES BUVO...

BOBUKĖ

- TAIP TAU IR RAIKIA, TU BERAZUMI! AIK GERAU MALKOS KAPOC! O TAI TRAILINA KAS AN LIEŽUVIO UŽAINA, “KAILINIAM KALNIERŲ PAŽVEŽAU” *(pasimaivo sakydama)*

(abu pasitraukia nuo scenos)

(daina „nom nom...“)

(Sėdi lapė ant kelmelio, žuvų prisikepus sau valgo, pasigardžiuodama, pilvą paglostydama. Eina pro šalį vilkas uostydamas.)

VILKAS

- SVEIKA KŪMUTE, TAI KŲ TU ČA DARAI?

LAPĖ

- KIBA KUŠLAS, PRIETELIAU – ŽUVIS KEPU.

VILKAS

- AR NEDUOTAI IR MAN KŪMUTE, CIK VIENŲ ŽUVUKĮ.

LAPĖ

- AJAJ, AR GRAŽU UBAGAUČ? PAC PRISIŽUVAUK – KAP IR AŠ. INKIŠK UODEGŲ AKETĖN, PAKRUCYK BISKUTUKŲ, PAKRUCYK (*parodo*) IR ŽUVYS PRISKABIS PACIOS.

(Vilkas nieko nelaukdamas pasuko link upės)

LAPĖ (*rėkia jam pavymui*)

- CIK PER ANKSCI NETRAUK! TRAUK KAP BUS SUNKU...

(užsidengia burną kikendama)

(Daina)

(Vilkas greit randa eketę ir įkiša uodegą, pakrutina, dar palaukia, pabando traukt – nepatraukia)

VILKAS

- TAI BUS DAUG ŽUVIES...(džiaugiasi)

(Vilkas bando ištraukt uodegą, bet nepavyksta, iš baimės pradeda staugt. Tuo tarpu prie upės atėjo žmonės vandens pasisemt. Pamatė vilką, pradėjo rėkt.)

ŽMONĖS

- DZIEVULIAU, VILKAS!
- VYKIM, ŠITŲ PILKŲ VELNIŲ!

(Staugė, šokinėjo vilkas, kol uodega nutrūko ir nurūko nuo scenos)

PASAKOTOJA

- O ŽINOT KŲ KŪMUTĖ SUMISLINO, INLINDO IN TOKIŲ TROBŲ, KUR GASPADINĖ TEŠLŲ BLYNAM BUVO UŽMAIŠUS, O PACI KARVĖS MELŠC IŠAJUS. TAI PRISRIJO TEŠLOS LAPĖ, KIEK CIK NORĖJ IR DAR GALVŲ IŠSITEPLIOJ, BA JAUTĖ, KAD RAIKS SU INŠIRDUSIU VILKU SUSIKT.

(Vilkas vaikšto piktas, ieško lapės, bumba sau)

VILKAS

- NU KŪMA, NU BUS TAU!

(Kai pamatė lapę ateinantį vilką, greit puolė ir apsimetė vos gyva)

VILKAS

- KŪMA, TU MANI APGAVAL. MAN VUODEGA NUTRŪKO, O DAR KAP ŽMONĖS IŠGŪZDZINO. TAI KAP DABAR BUS, A?

LAPĖ

- TAU TAI DAR NIEKO. O MANI MATAI, KAP SUMUŠĖ, NET SMEGENAI LANDA IŠ GALVOS. NEŽINAU KAP NAMO PARAIŠIU.

VILKAS *(apžiūrėjo lapę, net susigraudino)*

- CIKRAI PRASTAI ATRODAI, LIPK AN KUPROS PARNEŠU...

(Neša vilkas lapę ant kupros, o lapė dainuoja)

LAPĖ

- MUŠTAS NEMUŠTŲ NEŠA, MUŠTAS NEMUŠTŲ NEŠA.

VILKAS

- KŲ TU ČA TRAUKI?

LAPĖ

- SAKAU MUŠTAS MUŠTŲ NEŠA.

(Vilkas neša toliau, lapė vėl dainuoja)

LAPĖ

- MUŠTAS NEMUŠTŲ NEŠA, MUŠTAS NEMUŠTŲ NEŠA.

(Dabar vilkas jau išgirdo, numetė lapę nuo kupros ir suriko)

VILKAS

- NU TU, RUDE, DABAR AŠ TAVI SUĖSIU!

(Lapė bėgt, vilkas, puolė)

LAPĖ *(šaipydamosi)*

- TAI, SUDZIEVULIU!

(kraipydama uodegą išeina)

(Sueina visi veikėjai, nusilenkia)